

Ida Jacobsson, Södervärnsskolan, Mellanstadiet

Tidsresor tröttnar vi aldrig på! Så roligt och tacksamt det är att leka med olika tidsperspektiv, och som i denna berättelse, kunna glänta på dörren in till Visbys mytiska 1300-tal. Innan berättelsen är slut har Ida hunnit ge läsaren både en historiektion och en sån där liten obehaglig rysning i nackhåren.

Resan tillbaka

Det var en helt vanlig dag och Maja gick hem från skolan. Hon bodde på en liten gård i en liten stuga. När hon skulle sova såg hon ett konstigt sken utanför fönstret. Hon bestämde sig för att gå ut och kolla vad det var. Men när hon kom ut var hon inte hemma. Maja hade rest bak i tiden och nu var det 1392!

Det luktade gammalt, tjära och rökt fisk. När hon kollade runt var det rutten mat på gatorna. Maja blev riktigt rädd, vad skulle hon göra. Hon bestämde att hon först skulle nypa sig ifall det var en dröm. Hon provade men, nej hon drömde faktiskt inte. Från ingenstans kom en liten pojke som tog tag i Maja och drog in henne i en gränd.

- Vad gör du! skrek Maja.
- Gömmer mig, sa pojken.
- Varför, viskade Maja.
- Storbonden Erik är efter mig snyftar pojken. Min mamma är dömd till häxa och ska brännas på bål. De vill att jag ska vittna mot henne men jag vill inte! Hon är ingen häxa!!

Det här har jag ju läst om i skolan, tänkte Maja, och när jag ändå är här måste jag försöka hjälpa honom. Det där med häxor var ju bara för knasigt och läskigt!

- Jag kan hjälpa dig men jag vill veta vad du heter först, sa Maja.
- Olli, Olli, skrek han i väntan på att Maja skulle hjälpa honom.
- Ta det lugnt sa Maja. Var ska hon brännas?
- Nere vid hamnen.
- Okej, sa Maja och började gå mot hamnen.
- Vart ska du, sa Olli?
- Mot hamnen
- Men hamnen ligger ju åt andra hållet.

Ja juste. Hamnen var ju i Almedalen nu. Vi började gå. När vi kom fram såg vi hur Ollis mamma kom gående. Vi såg också pålen som hon skulle bindas fast i. Jag såg också hur Olli blev jätterädd. Jag blev så arg och upprörd så jag bara sprang rakt ut i folkmassan och skrek Stop!!! Ni behöver bevis på att hon är en häxa. En ganska liten man kom fram till mig och sa: hon har minsann botat en bonde som var jättesjuk! Men det är ju bara bra, sa Maja. Alla började viska.

Shhh, hördes en mörk röst. Det var kungen!

- Den lilla flickan har rätt. Jag tycker att vi ska låta den här kvinnan gå. Hon sprang fram till Olli och kramade honom.
- Tack för att du räddade mitt liv, sa hon. Hon gav mig ett halsband.

Sen blev allting svart. Jag vaknade hemma i min säng. Det var alltså en dröm. Men va? Halsbandet låg ju på mitt sängbord.